

[Statsministeren]

Fru Sonja Mikkelsen, fru Anne Birgitte Lundholt, hr. Thor Pedersen, hr. Jes Lunde, fru Inger Marie Bruun-Vierø, hr. Ole M. Nielsen og vel også hr. Atli Dam og hr. Breckmann var alle enige i – hvilket regeringen også er – at så tungt det end er at bære for den færøske befolkning, er det vel rigtigt at fastholde, at hjemmestyreordningen giver det færøske politiske system den kompetence og det ansvar, som det nu engang har – regeringen har sit. Vi er begge del af et rigsfællesskab, og vi skal respektere hinandens kompetence og ansvar. Det har været grundlaget for alle de forhandlinger, vi har haft, og alle de aftaler, vi har indgået.

Derfor tror jeg, det er rigtigt, som hr. Jes Lunde sagde: at vi må respektere, at det færøske landsstyre og det færøske Lagting har ansvaret for udmøntningen af Færøernes del af aftalen, ligesom den danske regering – naturligvis med ansvar over for Folketinget – har ansvaret for udmøntningen af den danske del af aftalen.

Jeg vil godt understrege dette meget kraftigt, for jeg tror, det er vigtigt at erindre, når der bliver stillet mange spørgsmål om, hvad der kan gøres på Færøerne, hvad der bør gøres på Færøerne, eller hvad der bør gøres anderledes på Færøerne – lidt afhængigt af, hvilket politisk standpunkt man nu har – at det først og fremmest er Færøernes eget ansvar at udmønte de tiltag, der er aftalt mellem de to parter.

Fru Inger Marie Bruun-Vierø stillede et spørgsmål om olieeftersforskningen ved Færøerne. Med hensyn til det vil jeg ganske kort referere til den oprindelige aftale, som blev indgået mellem den daværende danske regering og det færøske landsstyre den 22. december 1992. På det tidspunkt skete der efter aftale en overførsel af sagsområdet råstoffer i undergrunden til færøsk særanliggende, og nederst i aftalen tilføjedes følgende:

»Regeringen har konstateret, at Færøernes landsstyre er indstillet på til gavn for såvel færøske som danske samfunds- og erhvervsinteresser og forudsat konkurrencedygtighed at anvende sagkundskab inden for dansk forvaltning og forskning samt i danske erhvervsvirksomheder i den færøske råstofudvinding.«

Denne aftale fra den 22. december 1992 respekterer regeringen naturligvis også. Jeg kan også oplyse, at der i protokollatet af 12. okto-

ber sidste år blev tilføjet et ekstra punkt d, hvori der refereres til den aftale, jeg just har citeret, og det følges op med, at ifølge punkt 6 i den pågældende aftale vil eventuelle indtægter fra fremtidig råstofudvinding udløse forhandlinger om nedsættelse af statens tilskud til Færøerne, og så tilføjes det:

»Det er herudover regeringens hensigt, at en del af disse indtægter skal medgå til at nedbringe eventuel udestående restgæld på statslån, som er bevilget landsstyret i forbindelse med genopretningen af de færøske bankers og landskassens økonomi.«

Det ligger således i aftalen. Men jeg vil gerne understrege igen, at når det gælder samarbejde med Danmark med henblik på udvinding, er det først og fremmest det færøske landsstyre og Lagtinget, der må træffe de nødvendige beslutninger til opfølgning af de aftaler, der her foreligger.

Må jeg i øvrigt komme med den bemærkning, at det vel er rigtigt at sige – helt på tværs af de politiske partiskel – at når et samfund som det færøske kommer ud i en så voldsom økonomisk krise, som det er i, og med så stor tilbagegang i fiskeriet, som der er, så rammer det alle grupper i befolkningen, og at det vel så må være det færøske landsstyres og Lagtingets opgave at gennemføre den nødvendige tilpasning i lovgivningen på en så lempelig måde, som det er muligt, af hensyn til befolkningens fremtid. Det er jeg overbevist om, og det er også mit klare indtryk, at landsstyret er ekstremt opmærksomt på det og Lagtinget naturligvis også.

Jeg beder om, at man en gang imellem, når temperamenterne går lidt højt her i det danske Folketing, når vi diskuterer Færøerne, også lige erindrer sig det enkle spørgsmål: Hvad ville der egentlig være sket, hvis vi fra dansk side ikke var trådt til, som jeg finder det naturligt som en del af rigsfællesskabet, hvis vi fra dansk side ikke havde gjort, hvad vi kunne for at hjælpe til på det økonomiske område? Jeg tror, alle kan ane konsekvenserne. Det har ikke reddet Færøerne ud af krisen, men det har været et afgørende bidrag til, at Færøerne forhåbentlig inden for en overskuelig fremtid kan komme på rette vej igen.

Jeg anser vort rigsfællesskab for at være til gavn for begge parter, for at være i begge parter interesse, og jeg har præcis den samme re-